

PORUKA ZA DAN ŽIVOTA 2021.

UDOMLJAVANJEM ISKAZATI KRŠĆANSKU LJUBAV DAJUĆI DOM

Uz Dan života 2021. godine, Vijeće Hrvatske biskupske konferencije za život i obitelj ovom porukom želi skrenuti pozornost vjerničke i svekolike javnosti na aktualnu problematiku udomiteljstva koja je, među ostalim, u Hrvatskoj obilježena nedostatnim brojem i neravnomjernom geografskom zastupljenosti udomiteljskih obitelji. Isto tako, želi se uputiti poticaj ponajprije vjerničkim obiteljima da se, putem instituta udomiteljstva, odluče dati dom djeci i odraslim osobama iskazujući tako na konkretan način vjerodostojnu kršćansku ljubav i solidarnost.

Iako je tema ovogodišnje poruke određena prije razornoga potresa na Banovini, njezin naslov odnosi se i na ljubav i solidarnost mnogih koji su se odlučili dati dom stradalnicima s potresom pogođenih područja primajući ih u svoj dom, ustupajući im stanove i apartmane ili donirajući im kamp-kućice i stambene kontejnere. Tako su na neki način postali dionici udomiteljstva, iako taj oblik zbrinjavanja nije zapisan u pravnim aktima nego u srcu čovjeka koji uviđa nevolju bližnjega. Svima njima, kao i svima drugima koji su se na bilo koji način solidarizirali sa stradalnicima, Vijeće iskazuje iskrenu zahvalnost. Uviđajući kako se još jednom potvrdilo da Hrvatska ima veliko srce i da je velika nevolja ujedinjuje, Vijeće izražava nadu da će se to jedinstvo u dobroti nastaviti i nadalje u cilju izgrađivanja boljeg i pravednijeg društva.

Poput udomiteljstva, sva ta djela ljubavi i solidarnosti mogu se uvrstiti u Kristov odgovor na posljednjem sudu onima koji su ga za života znali prepoznati u bližnjima u potrebi: »Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!« (Mt 25,40)

Udomiteljstvo, kojim se djetetu ili odrasloj osobi osiguravaju smještaj i skrb u udomiteljskoj obitelji, u Republici Hrvatskoj regulirano je Zakonom o udomiteljstvu (NN 115/18) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2019. godine. Uz prateću kampanju, donošenjem zakona nastojalo se povećati broj onih koji će se odlučiti za takav oblik skrbi izvan vlastite obitelji. U odnosu na smještaj u ustanovu, udomiteljstvo je prepoznato kao prirodnije i humanije, jer se temelji na načelima obiteljskog okruženja, održivosti socijalnih veza i uključenosti samih korisnika. Uz to, udomiteljska obitelj korisnika prihvaća kao svojega člana, a korisnik dobiva osjećaj pripadnosti obitelji. Zato se u novije vrijeme upravo taj oblik skrbi preferira i zagovara.

U božićnom vremenu pred očima nam je bila Sveta nazaretska obitelj, o čijem blagdanu je papa Franjo poručio u nagovoru uz molitvu Anđeoskog pozdravljenja 27. 12. 2020. godine: »Lijepo je razmišljati o tomu da je Sin Božji želio, kao i sva djeca, toplinu obiteljskoga gnijezda i imao potrebu za tim. Upravo zato što je to Isusova obitelj, obitelj iz Nazareta je uzorna obitelj u kojoj sve obitelji na svijetu mogu pronaći svoju sigurnu referentnu točku i sigurno nadahnuće.« Sveta obitelj nam može biti referentna točka i sigurno nadahnuće i za udomljavanje i posvajanje. Prisjetimo se kako je Marija svojim »Neka mi bude« (Lk 1,38) pružila dom Isusu u svojoj utrobi, a sveti Josip ga je s Marijom primio u svoj dom i time posvojio. Odluka o posvojenju ni za Josipa nije bila jednostavna. Dvojbe mu je razriješio sâm Bog potvrdivši putem anđela da je Isus Njegov sin. Isus je bio svjestan tko mu je Otac i održavao je vezu s njim. Pa ipak, do svoje 30. godine boravio je u skrovitom obiteljskom gnijezdu u Nazaretu proživljavajući sve radosti i teškoće svojstvene ljudskim obiteljima. Valja podsjetiti i da je Isus umirući na križu svetom Ivanu predao svoju majku. To bi se moglo shvatiti i kao svojevrsno udomljavanje odrasle osobe, jer »od toga časa uze je učenik k sebi« (Iv 19,27).

PORUKA ZA DAN ŽIVOTA 2022.

OSOBE S INVALIDITETOM – DAR, BLAGOSLOV I OBOGAĆENJE ZA OBITELJ, CRKVU I DRUŠTVO

Povodom Dana života koji se ove godine obilježava u nedjelju 6. veljače želimo skrenuti pozornost na osobe s invaliditetom i djecu s teškoćama u razvoju, kao i na njihove obitelji.

Kampanja »Ja sam Crkva«

Ovogodišnji Dan života smješta se u kontekst »Godine obitelji *Amoris laetitia*« (19. ožujka 2021. – 26. lipnja 2022.) u sklopu koje je Dikasterij za laike, obitelji i život Svete Stolice pokrenuo i kampanju *#IamChurch* (Ja sam Crkva) objavljujući videozapise u kojima osobe s invaliditetom svjedoče različite načine na koje obogaćuju crkvenu zajednicu i sudjeluju u evangelizacijskom poslanju Crkve (www.amorislaetitia.va). Kampanja proizlazi iz poruke pape Franje za Međunarodni dan osoba s invaliditetom 3. prosinca 2021. u kojoj im je poručio da su Isusovi prijatelji (usp. *Iv* 15,14) i da je Crkva njihov dom u kojoj imaju svoje dragocjeno mjesto i ulogu povjeravajući im pritom, na poseban način, poslanje molitve.

Osobe s invaliditetom u Hrvatskoj

Prema posljednjim službenim podacima Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo u Republici Hrvatskoj žive 586.153 osobe s invaliditetom (15.1% ukupnog stanovništva RH prema popisu iz 2021.), a među njima je 64.063 djece i mladih do 19 godina. Dakle, ako spomenutom ukupnom broju pridodamo samo obitelj, užu rodbinu i prijatelje tih osoba, dolazimo do toga da se polovica ukupnog broja stanovnika Hrvatske izravno suočava s problematikom osoba s invaliditetom. Nadalje, osobe s invaliditetom nisu neki daleki »oni« nego smo to »mi«, jer svatko od nas, spletom okolnosti, može postati osoba s invaliditetom.

Dar, blagoslov i obogaćenje

Na osobe s invaliditetom prije svega treba gledati kao na dar, blagoslov i obogaćenje za obitelj, Crkvu i društvo, jer svaki je čovjek stvoren na sliku i priliku Božju, svaki je njegovo željeno dijete, svaki neprocjenjivo vrijedan bez obzira koliko se slabim i neznatnim činio te svaki ima svoje mjesto u Božjem planu.

Sveti Pavao nas uči da smo svi tijelo Kristovo, a pojedinačno njegovi udovi, pri čemu su mnogo potrebniji udovi tijela koji izgledaju slabiji. A ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi (usp. *1 Kor* 12,22-27). To je polazišna točka puta koji nas sve zajedno vodi prema Nebu, mjestu vječne radosti, gdje »ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti« (*Otk* 21,5).

Nasljedovati Krista, koji je »Put i Istina i Život« (*Iv* 14,6), podrazumijeva prihvaćenje vlastitog stanja i ograničenosti, jednako kao stanja i ograničenosti blišnjega. No podrazumijeva, također, prepoznavanje bogomdanih darova i talenata koji su, poput svih ostalih, i osobe s invaliditetom pozvane umnožiti u ostvarivanju poziva na svetost. »U stvarnosti upravo hrabrost i vedrina kojom tolika naša braća, pritisnuta teškim oštećenjima, provode svoj život kad ih prihvaćamo i ljubimo, postaju posebno djelotvorno svjedočanstvo pravih dobara po kojima se život svakoga definira i čine ga, i kad je u stanju poteškoća, dragocjenim za sebe i za druge« (*Evangelium vitae* 63).